

ZADNJE ZVEZDE

(Ob Jakčevi grafiki)

A lojz Gradnik

Prve zvezde — o kako sijale
mile ste na moja mlada leta!
Prve zvezde — o kako iskale
so oči metulje in dekleta!

Prve solze — o kako so tekle
in se dolgo niso posušile!
Prve rane — o kako so pekle
in se dolgo niso zacelile!

Kaj si sreča? Samo bolečini,
sestri svoji, verna si družica!
Kaj ljubezen? Samo še spomini
tvoja žalostna so govorica.

Ah, ta bridka mladih dni spoznanja,
padajočih zvezd prikriti jadi!
Ah, ta plaha, tužna ta vprašanja,
slane strup, namesto ros pomlad!

Pot končana je in dan se sklanja.
Duša trudna ne želiš pokoja?
Samo tisti še živi, ki sanja.
Sanjaj, sanjaj dalje, duša moja!

Mrak že temna krila razprostira
na drevesa, njive in na hrame.
Zdaj bo konec upov in nemira.
Zadnje zvezde sijejo že name.